

Oglaš se računa po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navedenih vestic. Pošlana osmetnice in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uročništvu: alica Caserma št. 13. Vseko pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Saročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravitelstvo** ulice Molino, piccola hla. 3, II. nadst. Odpre reklamacije za proste poštine.

„P edinoati je man !“.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„EDINOST“

„EDINOST“
 Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob **torkih, četrtnih**
 in **sobotah**. Zjutranje izdanie iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri večer. — Objano izdanie stane :
 za jeden mosec . . . 30, laven Avstriji f. 1.40
 za tri mosec . . . 2.80 „ „ „ 4. „
 za pol leto . . . 5. „ „ „ 8. „
 za ves leto . . . 10. „ „ „ 16. „
 Na naročbe brez priložne naročnine se
 ne jemlje ozir.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 avč., izven Trsta po 3 avč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 nč., izven Trsta 5 nč.

Položaj v državnem zboru.

Nemška levica je ozlovoljena, tako se je glasila brzojavka, došla v Trst predvčerajnjem popoldne. Celjsko vprašanje jej namreč ne dá mirno spati.

Kaj čemo, to so avstrijske posebnosti. Med letošnjim zasedanjem deželnih zborov in ob zaključenju istega vrtila se je splošna politiška diskuzija — ako pustimo na strani ono torišče, na katerem se navadno določuje smér vsakodobni notranji politiki v naši državni polovici: važno deželo česko — skoro izključno le o celjskem vprašanju in o krizi na Primorskem. S tema dvema vprašanjema, toli različnima po svoji pravi, bavila se je nepretržno in se bavi še danes vsa javnost, s tema zadevama ima dokaj posla c. k. ministerski svet in ti zadevi utegniti postati napotje, ob katerem se razbije medsebojno razmerje strank v državnem zboru.

Gimnazij v Celju — kriza na Primorskem! Pod tem znamenjem se je zaključilo zasedanje deželnih zborov in pod tem znamenjem se je pričelo ravnokar zasedanje državnega zbora.

Tu imamo dve vprašanji: prvo je zgolj kulturno in nima nikakega posla s politiko, postanek drugemu pa obseza ves kompleks javnih vprašanj: v kulturnem, političnem, narodnem, gospodarskem in upravnem pogledu.

Človek, ki je navajen le normalnim političkim odnosom, bi rekel sicer, da se iz poslednje navedenega kompleksa vprašanj more pač izcimiti ali ministerska ali parlamentarna kriza, nikari pa iz vprašanja zgolj kulturne pravi: ali je ustanoviti kje kak učni zavod ali ne?! Čemu pa je država tu, nego da skrbi za kulturne potrebe državljanov? Država menda vendar ni smoter zase, ampak je le sredstvo, s katerim si skuša večja ali manjša skupina ljudi zagotoviti blagoslov reda, omike, pravice in miru. Ker vsega tega ne ne more doseči posamičnik, družili so se ljudje v države, da bi ob enakih dolžnostih uživali jednaka prava.

Država je torej dolžna skrbeti za kulturne potrebe Slovencev, kakor skrbi za slične potrebe drugih narodnosti. Ta dolžnost je tako umevna sama ob sebi, da se je le čuditi, kako se morejo Nemci razgrevati na tem, ako Slovenci zahtevajo kak učni zavod, katerega potreba je očitna.

Ali rekli smo že, da živimo v državi posebnosti: kulturno vprašanje celjsko je za naše parlamentarne razmere za ta trenotek akutnejše, nego pa primorsko vprašanje, ki je eminentno političke naravi.

Isto misel razvija tudi „Agrarmer Tagblatt“ v svojem uvodnem članku. Zagrebški

PODLISTEK.

Zlatarjevo zlató.

Zgodovinska pripoved XII. veka.
 Pisal A. Senoa.

I.

Ni torej čudo, če ni bil Magdi po godu, ali pripetilo se je nekaj, da sta se brivec in poprenjarka popolnoma sprla. Magda stanovala je pri Kamenitih vratih prav nasproti Draškovičevemu vrtu v hiši Petra Krupića, zlatarja in mestnega starejšine.

Peter Krupid, plemić iz Velike Mlake, živel je od malih nog v Zagrebu. Obšel je kasnje mnogo sveta, da se priučil zlatarstvu in prišel celo do samih Benetk, kjer se kuje najfinjše zlato ter prede v tanke žice. Potem, ko se je mnogo učil in mučil, vrnil se je v Zagreb ter vpisal v zadrugo, priženil si tastrov obrt in zidano hišo pri Kamenitih vratih. Dasi mu je uspevalo delo in cvela sreča, vendar se ni mojster Peter nikdar po-

list pravi, da bode ravnokar zapričeto zasedanje neprestano stalo pod vplivom celjskega vprašanja ter da je obstanek koalicijskega ministerstva odvisen od tega, kako se reši to vprašanje. To dozdevno le lokalno vprašanje utegne poroditi resno nevarnost za ministerstvo Windischgrätzovo, na čemer pa je izključno krivo le hinavsko postopanje nemške levice. Tej gospodi je bilo dobro znano od postanka koalicije, da Slovenci ne odstopijo od te zahteve, vedeli so, da se je ministerstvo obvezalo Hohenwartovemu klubu, da ugodi tej zahtevi Slovencev, in slednjič je gola resnica, da so koaliran Nemci sami privolili v osnovo utrakvističnega gimnazija v Celju. A sedaj tolik ropot radi stvari, katera jim je bila že davno znana in v katero so tudi sami privolili! Ali ni to skrajno hinavstvo? Ne, to ni hinavstvo, to je že politično rokovnjaštvo. Prav ima torej „Agramer Tagblatt“, ko pravi, da so se nemški liberalci le potuhnili v ta namen, da pridejo do vladnih jaslíh, a da niso nikdar resno mislili, da spolne to, v kar so se obvezali. Nemška gospóda računili so drugače. Mislili so si namreč: udajmo se na videz, potem pa izrinemo Hohenwartov klub iz koalicije in — konec bode celjskemu vprašanju.

Alli takrat so se zaračunali. Odločno postopanje slovenskih poslancev v deželnem zboru štajerskem je toli imponovalo Hohenwartovemu klubu, da so se njega člani v zadnji seji soglasno obvezali, da bodo glavali za zahtevo Slovencev. Prisilila pa jih je v to logika dejstev, kakor smo jih naglašali vedno tudi mi: brez Slovencev ni Hohenwartovega kluba in brez Hohenwartovega kluba ni — koalicije.

Sedaj pa naj polože slovenska koalirana gospôda roko na srce in naj nam odgovore odkritosrčno: ali ne bi bili oni lahko preprečili nevarnost za avstrijsko slovanstvo, nastavši s tem, da so nemški liberalci došli do oblasti?! Nad grofom Hohenwartom se hudo mačûje nepremišljeni korak, kojega je bil storil, ko je — ne le pomagal snovati — ampak, ko je v resnici se svojo mogočno besedo zasnoval koalicijsko. Le tako je zašel v neprijetno položenje, da mora z vsem svojim ugledom in svojim vplivom braniti obstojne pogoje svojemu lastnemu klubu. In proti komu? Proti svojim lastnim koalicijskim zaveznikom, proti onim, kojim je bil angelj rešitelj v kritičnem trenutku, ko je istim pretila popolna poguba. Tu imamo nov dokaz, da pogrêške v političnem življenju često značijo izdajstvo na svojem lastnem programu in na svojih načelih. In takim pogrêškom sledi vsikdar pokora, le žal, da se moramo pokoriti vsi pokrajinski Slovenci, kakor kaže lûta borba za neolûzni celjski gimnazij.

hvalil niti si nepoštenim činom umazal imena; meščanom se je pa brzo priljubil radi poštenega srca ter bistrega uma in izvolili so ga starejšinoj. Ali sreča hitro mine, nesreča pa hitrejšo pride. Na veliko žalost zlatarju umrla mu je kmalu zvesta žena zapustivši nekaj jedinico — imenom Doro.

Tej Dori bila je stara Magda krstna kuma, to kumče pazila je Magda kakor oko v glavi. Krupič ni imel časa vzgajati svoje jedinice. Turška sila pritiskavala je na vse strani, pa je bilo treba spravljati hrane in obrane, da boše mestu v pomoč. Pa tudi velika gospoda Zrinjski, Bakači in Alapiči pouzročevali so Zagrebčanom mnogo nesreč, in prepiru ni bilo ni kraja ni konca. Tudi med seboj grizli in klali so se Zagrebčani „po starej navadi“, in trebe je bilo miriti, pa ne za kako plačo, ampak za čast, hvalo in dva para črevljev. Bilo je torej paziti, da se živi ter snovati in kovati po dnevu in po noči. Odvrnen tako nekoliko zlatarskim,

Ali pustimo na strani neplodne rekrimiacije in očitanja in stavimo si pred oči stvari, kakor stoje danes. In današnji dogodki nam pravijo, da koalirana gospôda slovenska lahko mnogo popravijo, kar so zagrešili. Pripomogli so koaliciji do življenja in s tem so postali važen činitelj v tem sistemu. A dogodki nam pričajo, da se njih veljava za koalicijo ni spremenila: kakor so jo pomagali zasnovati, tako jo lahko zrušijo. Dogodki gledé celjskega gimnazija pravijo glasno, da Hohenwartov klub ne more prezirati želja svojih slovenskih članov, ako ti poslednji umejo primerno naglašati svoje zahteve — po vzgledu slovenskih poslancev v deželnem zboru štajerskem.

Slovenski poslanci naj ne pozabijo, da tudi njim ne sme veljati obstanek Hohentwartovega kluba kot smoter sam za-se, ampak le kot sredstvo v spo!njenje naših zahtev. Ako hoče ta skupina ne le poštevati, ampak tudi stopiti v zaresno borbo za naše opravičene zahteve, dobro, naj jo podpirajo še nadalje; ako pa ne, potem ne smejo pozabiti naši poslanci, da imajo usodo te skupine v svojih rokah. Hudo odgovornost bi si nakopali naši koalirani poslanci, ako ne bi do skrajnih posledic izkoristili tega obstoječega razmerja. Položenje je za naše poslance, dekaj jednostavno: ako kaj izdatnega dosežejo, bodedo zadovoljni vsi, ako pa ne dosežejo ničesar, a izvadejo logične posledice, to je, ako obrnejo hrbet očetu sedanjih čudnih odnošajev, bodedo pa še bolj zadovoljni žujimi. S kratka: postavijo naj se na višino slovenskih narodnih zastopnikov, katerim so v prvi vrsti na sren koristi njih mandantov in potem še-le obstanek te ali one parlamentarne skupine! In na noben način ne smejo dopuščati, da bi nam zlovoljni, a sami na sebi onemogli nasprotniki kratili naše kulturne potrebe.

Teh par blaghotnih besedij smo hoteli spregovoriti do naše koalirane gospôde, postavivši se za trenotek na njih oportunistiško stališče. Ne treba pa menda naglašati, da se nismo s tem izneverili svojim načelnim, tolikokrat naglašanim nazorom o sedanjem zistemu.

Politiške vesti.

Državni zbor. (Proračunski odsek.)
Minolega četrtka je razpravljajl proračunski odsek med drugim o naslovu „dispozicijski fond“. Vlada zahteva, da se ta fond povisa od 50.000 na 100.000 goldinarjev. Minister-ski predsednik knez Windischgrätz je zago-varjal to povišanje naglašujó, da je temu zakladu namen uglabljati avstrijsko mislje-ter širiti avstrijsko zavest v častnikarstvu.

V tem pogledu moramo že opozoriti nje-

nekoliko glavariskim poslom od ognjišča svojega, veselila je Krupića Magdina skrb, saj je vedel, da je starka duša kakor zlato in da napoti pobožnoj rokoj in naukom svoje kumče na pot časne in večne sreče.

Dori pa tudi ni bilo trebe toliko paznje in skrbi. Deklica dobrega srca a ne vidé zla, našla bi tudi sama pot, po kateri treba hoditi, da ne zabredeš v zlo. Bila je bistra, živa, ter se je v poznejšem detinstvu že toliko oslobodila, da je niso smatrali detetom, ampak da so jo vsi nazivali „zlatarjevo modrijanko“, ker se je bila mala naučila čitati in pisati od mestnega učitelja, Blaža Dragišića —, a to ni šala za ono dobo.

Kaj pa še le ko se je razvil popek v
cvetlico, dete v devico ! Divne li milobe očesu !

Kedar je v nedeljo, ali praznik, idóča od zgodnje maše čez Markov trg domov, premetala drobne nožice, obute v rudeče ozke črevljice, kedar se jej je lepa glavička zibala pod nališpanoj čepicoj, bujne jej pa

govo ekscelenco, da smo imeli tu v Trstu žalostne skušnje z nekim listom, o katerem se je govorilo povsodi, da zajema iz dispozicijskega fonda. Ta list ni storil prav ničesar za širjenje avstrijske misli — ki je vendar identična z medsebojnim spoštovanjem — ampak je pošteno pripomogel do sedanje napetosti med národnostmi na ozemlju tržaškem.

Gosp. ministerski predsednik je tudi zagotovil, da mu je zaresna volja izvesti v o
lilno reformo. Njegova ekscelenca je kavalir in poštenjak in moramo torej verjeti njegovi besedi. Na njegovi dobri volji ne dvomimo, ali vprašanje nastaja, da-li je ta njegova dobra volja dovolj močna, da premore zlo voljo drugih ljudij. In ljudij se zlo voljo gledé na volilno preosnovo je tolike, da že moramo vstrajati v svojem skepticizmu — neverni T o m a ž i.

(Poslanska zbornica.) Predveč-
rajnjem je imela poslanska zbornica svojo
drugo in — viharno sejo. Poročal je posl.
grof Kovnic o neki peticiji. Ker pa je
prišel a poročevalčevega mesta govoriti česki
— kar se menda še ni dogodilo nikdar
— nastal je silen vrišč zlasti med nemškimi li-
beralci in nacionalci. Ti poslednji so prote-
stovali razburjeno, a isto tako odločno so
zagovarjali mladočeski poslanci enakopav-
nost českega jezika v zbornici. Pri vsem
vrišču pa je poslanec Kovnic mirno govoril
dalje — česki. Poslanec Březnovsky pa je
vsiklal: „Nočete, da govorimo česki, naš
denar pa vsprejemate! Dokler vsprejemate
naše davke, morate tudi dovoliti, da govo-
rimo v svojem jeziku.“ Slednjč je podpred-
sednik vitez A b r a h a m o v i č naprosil go-
vornika, naj nadaljuje nemški, kateri želji je
tudi vstregel govornik. Potem se je polegel
vihar.

Prvi flasko. Sedanji ministerski predsednik ogerski, baron Banffy, je došel na to odlično mesto na obče začudenje, kajti isti se ne odlikuje ni po svojih zmožnostih, ni po svojem ugledu, pač pa po svojem slavo-
hlepju in po svoji nespravljivosti nasproti nemadjarским narodnostim. V svoji brez-
mejni ambiciji je porabil trenotek velike zme-
šnjave, ko se nikdo drugi ni hotel ekspono-
vati, češ: tako ali tako, samo da postanem
minister! A kakor lehkomisljenec, ki podpi-
suje menjice, dasi vé, da jih ne bode mogel
plačati, je privolil v obveze nasproti kroni.
Med drugim se je obvezal, da izpolni iskreno že-
ljo krone, da namreč združi vse opozicijonalne
stranke, katere pripoznavajo sedanje državno
pravno razmerje, v prvi vrsti pa da privede
v večino narodno stranko pod vodstvom
grofa Appony-a. Poznavatelji razmer so si-
cer takoj rekli, da iz te moke ne
bode kruha, ali baron Banffy se je delal, ka-
kor da je to zanj prava igrača. Kratke so

črne kite padale črez modri, janječim krznom ošiti oprsni, kedar je v ročicah držala na prsih veliki, s srebrom okovani molitvenik, ter sramežljivo gledala pred se, da nisi mogel opaziti bliskajočega se oka izpod dolgih svilolikih trepalnic, rekel bi vsak: evo svetnica stopila je z oltarja med svet, da razveseli resno ljudstvo milim pojavom.

Marsikateremu meščanskemu sinu — a ne komurkoli si bodi — uhajale so oči za Doroj; marsikatera mati računala je v duhu, kedaj li bode Dora zrela za sina, dà, celo velikaški gosposiči prišepnoli bi, kedar jih je nenadoma osinilo sjajno oko zlatarjeve hčere, drug drugemu: „Aj da ni, kar je!“

Ali Dora ni se dičila le lepim obrazom, temveč dičila se je še lepšoj dušoj. Bil je tudi drugi vzrok, vzrok zares veličazen, ker je bila dražja od zlata. Pravijo: „Boljši je dober glas nego zlat pas“, a pri Dorici bil je toliko dober glas, kakor zlat pas.

(Dalje prih.)

bile sanje: prvi flasco je že tu. Grof Apponyi je namreč v zadnji seji „narodne stranke“ potrdil, da so se pogajanja radi združenja popolnoma razbila. Prvi flasco — kmalu bo konec latinščini barona Banffyja.

Za utrakvistični gimnazij v Celju došlo je doslej državnemu zboru že 92 peticij. Te prošnje odposlalo je: 56 občin, 5 okrajnih zastopov in jedno politično društvo.

Različne vesti.

Imenovanja. Predsedništvo višjega deželnega sodišča tržaškega imenovalo je pravnega vezbenika dr. Ivana della Zonca brezplačnim avskultantom za Primorsko. — Respicijent finančne straže Friderik Karner imenovan je prejemnikom v Čresu, respicijent finančne straže Fr. Petermann pa prejemnikom v Podgradu.

Prošnje za jezikovno ravnopravnost v Istri in to pri vseh c. kr. istrskih oblastih, odpravile so ministerstvu tudi te le davne občine mestne občine Poreč: Paderna s 141 podpis, Zbandaj s 94, Urvani s 27, Dračevac s 51, Mogibal s 15, Foškulin s 28, Mošalež s 46, Novavas 83 in Vabriga s 61. Vseh skup je torej 546 hišnih gospodarjev.

Tajna svrha družbe „Lega Nazionale“. Večkrat že smo opozarjali naše č. čitatelje na skrivne namene, katere ima takozvana „šolska“ družba „Lega Nazionale“ ter na veliko škodo, katero prizadevje slovanskemu življenju na Primorskem. Te dni pa so se gospoda nehoté izdali gledé pravih svojih nakan. O tej stvari piše „Naša Sloga“: „Znani naš prijatelj, tukajšnji jaslar „Il Mattino“, zaklinja v dopisu iz Kopra z dne 15. t. m. nesrečno „šolsko“ (?) društvo „Lega“, da ustroji čim prej italijansko šolo v Krkaveh, kjer je bila, kakor znano, nedavno odprta slovenska ljudska šola. O d laške šole v Krkaveh — pravi ta dopisnik — zavisna bode tudi naša (laška) zmaga v Krkaveh. Evo, ko nečno priznavajo i sami Italijani, da njim ni stalo do ponka in napredka ljudstva, nego da hočejo z laškimi šolami še bolj širiti nevednost med našim ljudstvom, da bodo mogli še naprej žnjim postopati kakor z nemo živino. Italijanske šole vporabljajo v političke svrhe, t. j., da raznarodujejo naše ljudstvo in ga pripravljajo za velike „idejale“ italijan- skih razvnetih glav. Nesrečno „Pro Patrio“ razpustila je ces. vlada zaradi političkih demonstracij, a prvaki njene postavne naslednice „Lege“ priznavajo javno v poluslužbenih listih, da je i ona ustrojena v političke svrhe.“

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda je darovala gospa Engelhilda Lavrič 15 gld. Hvala jej.

Za vodnjak v Trsteniku. Nekateri prebivalci vasi Trstenik izročili so mestni delegaciji po svetovalcu Mauronerju prošnjo, da mestna občina zgradi vodnjak v omenjeni vasi. To prošnjo izročila je mestna delegacija stavbenemu uradu na proučevanje in poročilo. Tako vsaj pripovedujejo tukajšnji italijanski listi.

Influenca, ta nebodijotreba, pojavila se je zopet v Trstu. Kakor je razvidno iz izkazov bolniških blagajnic, je število za influenco obolelih izredno veliko, toda na vso arečo je bolezen letos dokaj krotka, ako se more sploh govoriti o krotosti pri boleznih; težki slučaji so jako redki.

Predpustna doba se bliža svojem koncu. Večje veselice naših narodnih društev imamo že za seboj in jedini naš „Sokol“ je — po starim navadi! — počakal zadnjih dni, da se svojo veliko maskarado še enkrat zbere naše občinstvo v veselji krog, predno se ločimo od šegavega pusta in nastopimo resno postno dobo. V redutni dyorani, na veliki maskaradi „Tržaškega Sokola“ bode jutri zadnje proslavljenje veselega predpustnega časa v navzočnosti — tako se nadejamo — mnogobrojnega občinstva.

Kot nekaj nameček bode potem zadnji dan pusta, mala maskarada v telovadnici Sokolovi. Tu odzvene zadnji akordi vesele predpustne glasbe. Na svidenje torej tu in tam?

Čitalnica Senožeska priredi v nedeljo dne 24. februarja 1895 ples in šaljivo tombolo v prostorih pivarne g. Liebmana, I. nadstropje. Začetek ob 7^{1/4} uri zvečer.

Vstopnina za osebo 1 krono, za obitelj 2 kroni. Čisti dohodek namenjen je za ustanovitve požarne bramb. K obilni udeležbi najljubneje vabi ODBOR.

Pevsko društvo „Vodnik“ v Dolini priredi jutri veselico z 12 točk obsežajočim zelo zanimivim programom. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Rodeljubom tržaške okolice in koperskega okraja priporočamo, da se v obitem številu udeleže te veselice nadobudnega mladega društva.

Gasilno društvo v Št. Petru vabi na zabavni večer, kojega priredi dne 25. t. m. v prostorih gospoda Lavrenčiča.

Tržaški „korzo“. Na takozvani „debeli četrtki“ bilo je nekdanj na tržaškem Corsu živahno predpustno gibanje. Ali ta italijanska predpustna šega „korza“ v Trstu propada od leta do leta. Tudi minoli četrtki ni bilo videti niti jednega voza, pač pa mnogo našemljenih pijancev — pravih „šém“! — najnižjih slojev ljudstva. — Do polnoči je mrgolelo ljudij po raznih kavarnah in gostilnah. Marsikdo misli: Saj je pust; treba veseliti se — ne misliti pa na prisiljeni, neprostovoljni „post“, ki bode sledil vselemu „pustu“, ker bode mošnjček — prazen.

„Mednarodni“ lopovi. Preiskava v stvari tatinske zveze je spravila novo senzacionalno stvar na dan: Ivan Ristič, „kralj“ lopovov, je tudi — morilec. Stvar je ta-le: Ivan Ristič, katerega so prijeli dne 15. t. m. v Nizzi, klatalar se je po svetu pod najrazličnejšimi imeni. Nazivljaj se je n. pr.: Petrovič Štefan Josipov, Josipov Ivanov, Jovan Ristič, Stefanov in Gližo Pribojac. Dunajsko policijsko ravnanje dognalo je namreč, da je ta Ristič identičen z Gližo Simičem, rojenim v Priboju, okraj Zvornik v Bosni in nekdanj stanovščim v Brčki. Ta Simič je pred 18 leti umoril in oropal nekega Sulemanoviča Obudovca v Brčki in zatem pobegnil v inozemstvo. V Brčki ostavil je morilec dva brata; Gaja in Rista Simiča. Gajo Simič je v preiskavi zaradi ubojstva. Ta Gajo Simič bil je zajedno s svojim bratom Ristom, izvoščekom in trgovcem s konji, in nekim Milošem Gjorgjevičem, član tatinske zveze. Vsi trije pa so bili z že zaprtimi lopovi v Nizzi, Parizu in Oseku v živahni zvezi ter so dobivali tekom poslednjih dveh let od njih pisma in vrednostnih pošiljatev. Ivan Ristič dobil je zadnjo pošiljatev (500 gld.) pod imenom „Josipov Stjepan“ v Nizzo. — Na temelju teh dejstev vršile so se hišne preiskave pri Milošu Gjorgjeviču in Ristu Simiču. Našli so mnogo kompromitujočih in sumljivih pisem in vrednostnih predmetov. Gajo Ristič je, kakor omenjeno, že zaprt, ker sedi v preiskavi zaradi ubojstva.

Glede v Trstu vršee se preiskave v tej stvari moremo omeniti to-le: Neumornemu delovanju tukajšnjega polic. ravnanstva posrečilo se je dokazati, da je tu bivajoča žena v Budimpešti zaprtega Mateja Stalia, imenom Atilija Stalio, v svojih dosedanjih izpraševanjih, — vsled katerih je bilo soditi, da ni znala ničesar o lopovstvu svojega moža, — govorila neresnico. Atilija Stalio namreč nikakor ni živel v skromnosti, celo v bēdi, ampak nje soprog podpiral jo je bogato z denarjem in vrednostnimi predmeti, tako, da je mogla živeti v blagostanju, ako ne razkošno. Morala si je torej misliti, da vse te pošiljate niso — „zaslužek“ potovalnega agenta. Minoli četrtki zaslišali so jo zopet na policiji in o tej priliki so jo pripravili v taka protislovja, da slednjič skoro ni znala, kako izgovarjati se. Pridržali so jo v zaporu ter jo izročijo deželnemu sodišču pod obtožbo sokrivnje. Atilija Stalio prizna menda še marsikoejo senzacionalno stvar o mednarodnih lopovih. — Ta ženska dobila je meseca avgusta min. leta od svojega soproga okolo 1500 gld. hkrati. Kupila je novo pohištvo, katero je plačala z 280 gld. v gotovem denarju.

Atilija Stalio je rodom iz Malega Lošinja, stara 39 let. Slednjič je stanovala v ulici dei Gelsi št. 8 in baš v tem stanovanju našli so zopet razne ukradene listke Lvovske izložbene lotarije in druge vrednostne papirje. Policija je dovolila, da je smela vzeti svojo 1^{1/4} letno hčerko Heleno s seboj v zapor. Za ostale otroke poskrbi policija. Ti otroci se: 18letni Anton, ki je bil minoli teden obsojen na 6mesečno ječo. (Glej „Edinost“ št. 21, izdanje za nedeljo 17. t. m. Ur.); 16letni Ivan, kateri je pri-

šel iz zapore, kjer je sedel obsojen zaradi tatvine, 14letni Ernest in 13letna hčerka Mery (Marija). No, kar se dostaje sinov, vidimo, da delata „čast vrednemu svojemu očetu“.

Požar v Rovinju. Dne 20. t. m. na vse rano nastal je iz doslej neznanega vzroka ogenj v pritličju hiše št. 865 v takozvani „kontradi Betlehemme“. V pritličju dotičnega poslopja bilo je nakopičenih mnogo lahko vnetljivih predmetov in bila je hkrati vsa hiša v plamenu, predno so se prebudili v I. nadstropju speči ljudje. Nekateri so se vendar rešili pravočasno poskakavši na pol goli raz okna. Nista pa bila tako srečna 75letni kmet Fran Pedicchio in 71letna njegova žena Evfemija. Uboga starca sta zgorela v oglje in pepel. Jeden sinov nesrečnikov hotel je skočiti po sili v goreče poslopje, da reši svoja roditelja: ljudje so ga komaj zadržali, kajti našel bi bil gotovo smrt. Gasilec so pomagali mornarji c. in kr. mornarice, toda posrečilo se jim le toliko, da se ogenj ni širil dalje. Dotično poslopje pogorelo je do tal. Hiša je bila sicer zavarovana, toda ne imetje treh ubogih rodbin, ki so tam stanovale in katerim je pogorelo vse, vse.

Sleparji. Nedavno plačali so trije nepoznani težaki, v carinskem uradu na obrežju Sanità carino za 20 litrov vina (1 sod) v znesku 2 gld. 8 nč. Težaki pa so dobili od trgovca Aleksandra Brislija nalog, da plačajo carino za 7 sodov vina v znesku 211 gld. 75 nč. Trgovca izročil jim je v ta namen tudi omenjeno svoto, toda premeteni težaki so plačali carino, kakor rečeno, le za 20 litrov v znesku 2 gld. 8 nč., potem pa so priredili dotično boletu tako-le: iz št. 1, napravili so 7, iz 20 litrov številko 2038 litrov in iz 2 gld. 8 nč. 211 gld. 75 nč. S to prenarejeno boletu dvignili so vino, kajti dotični finančni uradnik ni takoj opazil falzifikacije. Ko je prišlo sleparstvo na dan, moral je trgovec seveda doplačati škodo, o sleparjih pa ni bilo ne duha ne sluha. Predvečerašnjem pa jih je našel policijski oficijal g. Tiz in jih spravil pod ključ. Ti trije sleparji so: 32letni Marko Ambrožič iz Trsta, 32letni Josip Maslo iz Košane pri Postojini in 28letni Jurij Dell'Acqua iz Trsta, vsi trije že večkrat kaznovani.

Sleparski menjač. Dne 21. t. m. stavil se je policiji v Budimpešti menjač Erney, izjavljajoč, da je svojim klientom poneveril več stitoseč poverjenega denarja. Erney živel je prav kakor „velik gospod“: imel je konje in voz. Igral je na borzi, kjer je imel neomejeno zaupanje, dokler ni zaigral vsega. Zapravil je tudi 50.000 gld. dote, koje mu je bila njegova žena prinesla v hišo. Pred nekaterimi dnevi hotel si je zavdati, toda ubranila mu je njegova žena; brat njegov pa mu je svetoval, naj se priklji oblasti.

Sodnijsko. 24letni že mnogokrat kaznovani brezposelni Kajetan Vidali iz Trsta, pristojen v Piran, stal je predvečerašnjem zopet pred tukajšnjim sodiščem, obtožen upora, javnega nasilstva in žaljenja stražarjev. Dne 17. januarja t. l. pod večer razgrajal je po ulicah. Prijela sta ga dva stražarja, Vidali pa se je jima dejanski upiral, zval ljudi na pomoč in stražarja opsoval z izbranimi pridevki. Dobil je 14 mesecev ječe. — 26letna dekla Marija Hrobat iz Serpenice, okraj Tolmin, dobila je mesec dni zapore zaradi tatvine. Ukradla je bila svoji gospodinjji dva cekina, katere je zavila v papir in ju skrila v špranjo na podu. S prva je rekla, da sta dotična cekina — ki pa nista bila zamotana v papirju — padla v špranjo, pozneje pa je trdila, da ji je daroval novce nepoznan gospod. Sodišče je bilo seveda prepričano, da ju je ukradla, zato jo je spoznal krivo. —

Policijsko. Služabnico Ana Bandel, službujočo pri rodbinin Seacoz na Acquedottu št. 35, o kateri služabnici smo sporočili te dni, da so jo zaprli, ker si je prisvojila svoto 21 gld., katero bi bi bila morala oddati na pošti, izpustili so iz zapore. Preiskava je dokazala namreč, da dekla denarja ni poneverila, ampak, da je izgabilo pismo z denarjem med potjo na pošto. To pismo našel je deček imenom Viktor Benvenuti ter je vrget v bližnjo nabiralnico za pisma. Pismo se je torej našlo z denarjem vred na vso srečo nekrive služabnice, kajti ako bi bil našel denar nepošten človek, kdo zna, da-li ne bi bilo konečno ubogo deklo obsojeno zaradi tatvine? — Nepoznan tat ukradel je iz odprtega stanovanja zasebnice Ma-

rije Zuliani, stanujoče v ulici del Macello Vecchio št. 1, zimsko suknjo, vredno okolo 14 gld. Tatvina prijavljena je policiji.

Koledar. Danes (23.): Marjeta Kortonska, spoznavalka. — Jutri (24.): III. predpepelnična nedelja. Matija apostol. — V ponedeljek. (25.): Valburga, opatica; Viktorin, mučenec. — Mlaj. — Solnce izide ob 6. 56. min., zatoni ob 5. uri 30 min. — Toplota večraj ob 7. uri zjutraj 1.5 stop., ob 2 pop. 6.5 stop.

Najnovejše vesti.

Arco 22. Večraj popoldne so zaprli krsto ter podpisali zapisnik v navzočnosti komisije.

Dunaj 22. Večraj popoldne sta dospela iz Varšave kot deputacija litavskega dragonskega polka št. 14 polkovnik Chrouley in stotnik Vielopolsky, da se udeležita pogrebnih slavnosti nadvojvode Albrehta.

Dunaj 22. Cesar je podelil ministru grofu Welsersheimbu veliki križ Leopoldovega reda. Cesar je odpustil 55 kaznjencem ostalo kazen.

Dunaj 22. Vest, da se italijanski poslanci niso udeležili prve seje poslanske zbornice vsled storjenega sklepa, ni resnična. Poslanca don Salvadori in vitez Stalitz bila sta v seji, ostali poslanci pa sploh niso bili na Dunaji. (Zakaj niso bili? To vprašanje še ni rešeno s tem dementijem. Op. ured.)

Madrid 21. Kraljico regentinjo bode zastopal pri pogrebnih slavnostih nadvojvode Albrehta maršal Martinez Campos, kateri je odpotoval danes na Dunaj.

Bukarešt 21. Vojni minister general Poemaro bode zastopal kralja Karola pri pogrebnih slavnostih nadvojvode Albrehta. Isti odpotuje danes zvečer na Dunaj.

Dunaj 21. Gledé vprašanja o Celjskem gimnaziju pripravljajo se menda nekako presečenju. Poljski poslanci so neodločni, ker ne marajo pripraviti koalicije v zadrego ter približujejo se baje nazorom nemške levice.

Trgovinske brojavke.
Budimpešta. Pšenica za spomlad 6.45—6.46
Pšenica za jesen 1895 6.87 do 6.88 Oves za spomlad 6.01 6.02 Ri za spomlad 5.43 5.47 Koruza za maj-juni 6.20 6.25
Pšenica nova od 78 kil. f. 6.50—6.55, od 79 kil. f. 6.55—6.60, od 80 kil. f. 6.60—6.65, od 81 kil. f. 6.65—6.70, od 82 kil. f. 6.70—6.75.
Jedman 6.30—8.15; prosa 6.20—6.80.
Pšenica: Silo, ponudbe, povpraševanje mlačno
Trg slabo razpoložen Prodalo se je 15000 mt. st. Vremo: milo.
Praga. Nerafinirani sladkor za februar f. 11.90 mare 1.30, maj 12.05, nova letina 12.5.
Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpošiljatev precej f. 28.25—29 Febr. Avg. f. 29.50. — Concaasé za februar-mare 29.50 —. Četvorni za febr. 30.75. V glavah (sodih) za februar 30.75
Havra. Kava Santos good average za februar 96.25, za juni 98. — stalno.
Hamburg. Santos good average za mare 78.75 maj 78. — september 77. — stalno

Dunajska borza 22. februarja 1895

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.—	101.85
„ „ v srebru	102.05	102.15
Avstrijska renta v zlatu	125.65	125.15
„ „ v kronah	99.45	99.55
Kreditne akcije	410.99	411.50
London 10 Lst.	123.95	123.80
Napoleoni	9.82	9.81
100 mark	60.47	60.42 1/2
100 italj. lir	46.85	46.85

Razglas.

Dne 4. marca t. l. bode javna dražba v oddajo popraviljanja dveh mostov in dveh trombinov pod Črnikalom, na cesti iz Predloke. Kljena cena je 422 gld., načrt je razpoložen v občinski pisarnici v Dekaniji v pregled. Kdor prevzame delo, mora uložiti kavecijo 10 od sto.

Županstvo v Dekaniji.

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
(po domače „pri Prvačkovcu“)
v Trstu.
ulica Solitario št. 12

toči kolikor v gostilni, tolikor pri veselicih v okolici telovadnici, vedno le pristna vipavska, Pravačka in kraška bela in črna vina. — Sladki riesling v steklenicah, in modro frankinjo, vsaka steklenica drži 1 liter in velja 60 novč. — Postrežba je poštna, cena zmerna. Kuhinja je preskrbljena s tečnimi, toplimi in mrzlimi jedili.

Priporoča se rojakom v Trstu in z dežela. Toči vino tudi družinam 4 novč. ceneje, ako se odzame najmanj 5 litrov.